

3. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01 - Son Güncelleme Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01

Üçüncü Söz

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□

İbadet, ne büyük bir ticaret ve saadet. Fısk ve sefahet, ne büyük bir hasâret ve helâket olduğunu anlamak istersen; şu temsilî hikâyeciğe bak, dinle...

Bir vakit iki asker, uzak bir şehire gitmek için emir alıyorlar. Beraber giderler; tâ, yol ikileşir. Bir adam orada bulunur, onlara der: «Şu sağdaki yol, hiç zararı olmamakla beraber, onda giden yolculardan, ondan dokuzu büyük kâr ve rahat görür. Soldaki yol ise, menfaati olmamakla beraber, on yolcusundan dokuzu zarar görür. Hem ikisi, kısa ve uzunlukta birdirler. Yalnız bir fark var ki, intizâmsız, hükûmetsiz olan sol yolun yolcusu çantasız, silâhsız gider. Zâhirî bir hiffet, yalancı bir rahatlık görür. İntizâm-ı askerî altındaki sağ yolun yolcusu ise, mugaddî hülâsalardan dolu dört okkalık bir çanta ve her adüvvü alt ve mağlûb edecek iki kıyyelik bir mükemmel mîrî silâhı taşımaya mecburdur..»

O iki asker, o muarraf adamın sözünü dinledikten sonra şu bahtiyar nefer, sağa gider. Bir batman ağırlığı omuzuna ve beline yükler. Fakat kalbi ve ruhu, binler batman minnetlerden ve korkulardan kurtulur. Öteki bedbaht nefer ise, askerliği bırakır. Nizâma tâbi olmak istemez, sola gider. Cismi bir batman ağırlıktan kurtulur, fakat kalbi binler batman minnetler altında ve ruhu

3. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01 - Son Güncelleme Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01

hadsiz korkular altında ezilir. Hem herkese dilenci, hem her şeyden, her hâdiseden titrer bir Sûrette gider. Tâ, mahall-i maksûda yetişir. Orada, âsi ve kaçak cezasını görür.

Askerlik nizâmını seven, çanta ve silâhını muhafaza eden ve sağa giden nefer ise, kimseden minnet almayarak, kimseden havf etmeyerek rahat-ı kalb ve vicdan ile gider. Tâ o matlûb şehire yetişir. Orada, vazifesini güzelce yapan bir namuslu askere münasib bir mükâfat görür.

İşte ey nefis-i serkeş! Bil ki: O iki yolcu, biri mutî-i kanun-u İlâhî, birisi de; âsi ve hevâyâ tâbi insanlardır. O yol ise, hayat yoludur ki: Âlem-i Ervahtan gelip kabirden geçer; âhirete gider. O çanta ve silâh ise, ibâdet ve takvâdır. İbadetin çendan zâhirî bir ağırlığı var. Fakat,

mânâsında öyle bir rahatlık ve hafiflik var ki, târif edilmez. Çünkü: Âbid, namazında der:

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□□ Yâni: "Hâlık ve Rezzak, ondan başka yoktur. Zarar ve menfaat, onun elindedir. O hem Hakîm'dir; abes iş yapmaz. Hem Rahîm'dir; ihsanı, merhameti çoktur" diye îtikad ettiğinden her şeyde bir hazine-i rahmet kapısını bulur. Dua ile çalar. Hem her şey'i kendi Rabbisinin emrine müsahhar görür, Rabbisine iltica eder. Tevekkül ile istinad edip her musibete karşı tahassun eder. İmanı, ona bir emniyet-i tâmme verir. Evet her hakikî hasenat gibi cesaretin dahi menbai, îmândır, ubûdiyettir. Her seyyiat gibi cebânetin dahi menbai, dalâlettir. Evet, tam münevverül kalb bir âbidi, küre-i arz bomba olup patlasa, ihtimaldir ki, onu korkutmaz. Belki; hârika bir kudret-i Samedâniyeyi, lezzetli bir hayret ile seyredecek. Fakat meşhur bir münevverül- akıl denilen kalbsiz bir fâsık feylesof ise; gökte bir kuyruklu yıldız görse, yerde titrer. "Acaba bu serseri yıldız Arzımıza çarpmasın mı?" der; evhâma düşer. (Bir vakit böyle bir yıldızdan Amerika titredi. Çokları gece vakti hânelerini terkettiler.)

Evet insan, nihayetsiz şeylere muhtaç olduğu halde; sermayesi hiç hükmünde... Hem nihayetsiz musibetlere maruz olduğu halde; iktidarı, hiç hükmünde bir şey... Âdeta sermaye ve iktidarının dairesi, eli nereye yetişirse o kadardır. Fakat, emelleri, arzuları ve elemeleri ve belâları ise; dairesi, gözü, hayali nereye yetişirse ve gidinceye kadar geniştir. Bu derece âciz ve zaîf, fakir ve muhtaç olan ruh-u beşere ibâdet, tevekkül, tevhid, teslim; ne kadar azîm bir kâr, bir saadet, bir ni'met olduğunu, bütün bütün kör olmayan görür, derk eder. Mâlûmdur ki: Zararsız yol, zararlı yola -velev on ihtimalden bir ihtimal ile olsa- tercih edilir. Halbuki: mes'elemiz olan ubûdiyyet yolu, zararsız olmakla beraber ondan dokuz ihtimal ile bir saadet-i ebediyye hazinesi vardır. Fısk ve sefahet yolu ise: -hattâ fâsıkın itirafıyla dahi- menfaatsız olduğu halde, ondan dokuz ihtimal ile şekavet-i ebediyye helâketi bulunduğu; icmâ ve tevâtür derecesinde hadsiz

3. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01 - Son Güncelleme Perşembe, 02 Mayıs 2024 19:01

ehl-i ihtisasın ve müşâhedenin şهادetiyle sabittir. Ve ehl-i zevkin ve keşfin ihbaratıyla muhakkaktır.

Elhasıl: Âhiret gibi, dünya saadeti dahi, ibâdetle ve Allah'a asker olmaktadır. Öyle ise, biz daima:                                                          demeliyiz. Ve müslüman olduğumuza Ő kretmeliyiz.

* * *